

Ångfartygs-färden.

Eller

Fyra Nya Sånger,

affsångne å Ångbåtarne, under seglation
till och ifrån Stockholm.

Den Första:

Ångfartyget Norrköping.

Nog långsamt tycks mig här ic.

Mel. I gamla Svea land, ic.

Den Andra:

Ångfartyget Norrland.

Will ni väl weta, hur som det går till ic.

Mel. Åt om wi hade god' wänner en så ic.

Den Tredje:

Finska Ångfartyget Furst Menschikoff.

Hej! Godmorgon! forfialle. ic.

Mel. Judith war en riker Enka, ic.

Den Fjerde:

Ångfartyget Gottland.

En fattig Smålänning från bygda
jag drogs, ic.

Mel. Jeg synger og danser og er nu saa froh ic.

Jönköping, Nils Eric Lundström, 1838.

Den Första:

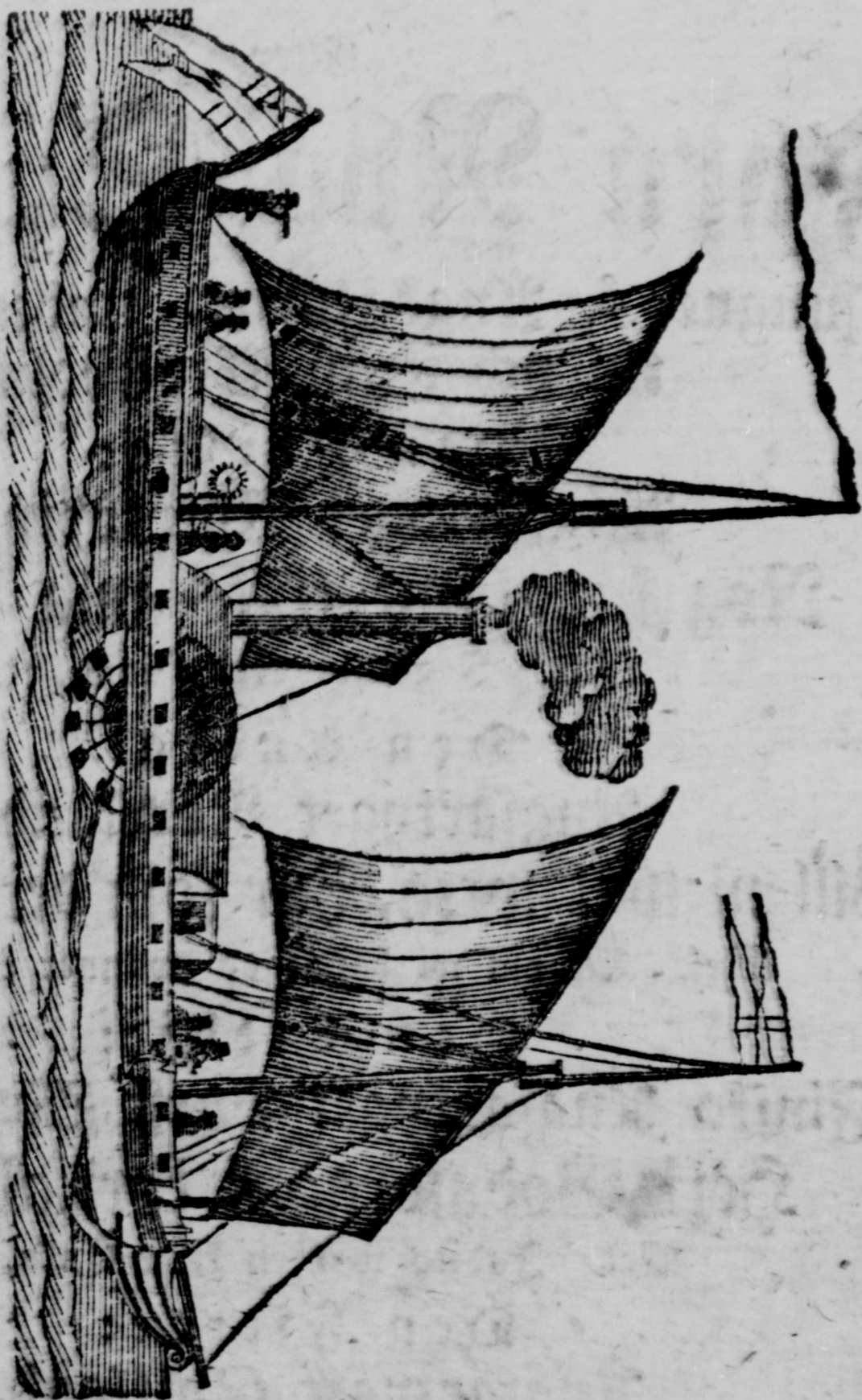
Sång på Ångfartyget Norrköping.

Nog långsamt tycks mig här Att wandra
kring och wara blott Hwarannan till besvär.
Deraf har ingen godt. Nej! låt oss laga till
en bål! Hur sa'? Hwaba? Och sedan dricka
skål på skål! Jaha! Jaha! Den som vill
wara med vår tropp Han sätter tummen opp. :/

2. Låt se, hur många man! En två, tre,
fyra, fem, sex, sju. Det lagom wara fan;
Hvem reder bålen nu? Pro primo kokas wat-
ten opp. Hur sa'? Hwaba? Och deri smelps
en sockertopp. Jaha! Jaha! Se'n frammas
en citron, och så Man racken håller på. :/

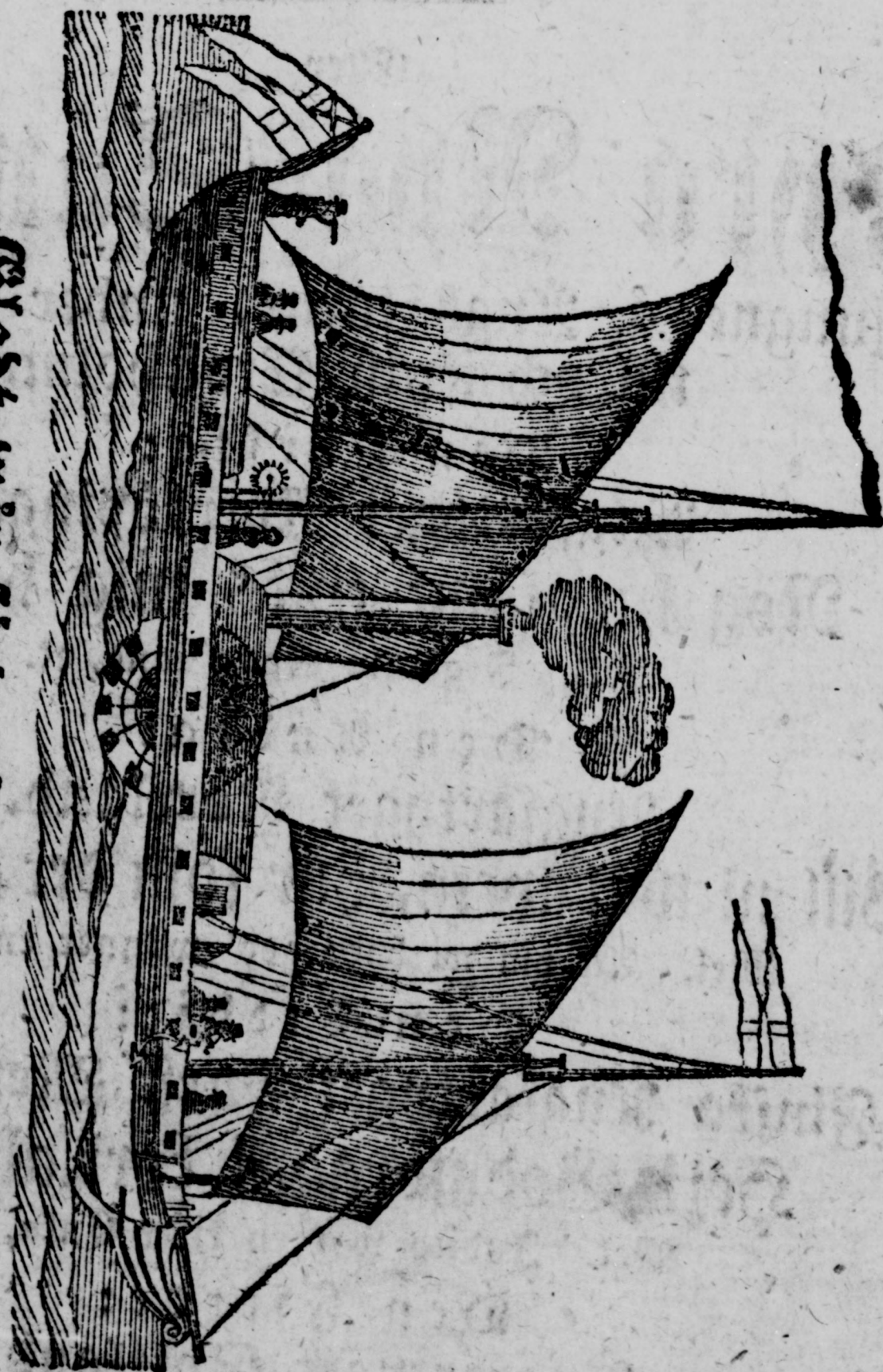
3. Nu anbelangande, Hwad skål bör
drickas aldrasörst, Mig tycks det rättaste Först
dricka för sin törst. Se'n man i detta anda-
mål, Hur sa'? Hwaba? Har druckit en och
annan skål, Jaha! Jaha! Då blifwer tid
att tänka på, Hwad skål bör sedan gå. :/

4. Nu som på Norrköping, (Des ena
ångbåt menar jag), Wi samlats här i ring
I ganska muntert lag; Så tycks mig saken
wara klar, Hur sa'? Hwaba? Att glasen
fattas af en hwar Jaha! Jaha! Och åt vår
ångbåts raske färd Wi ägna här en gård. :/

Bladt vår färd på nytt begynn.
Genom glefa löfven fanns
Spridda fält och gårdar,
Born och minnesvärbar.

Bladt vår färd på nytt begynn.
Genom glefa löfven syns
Spribda fält och gårdar,
Börn och minnesmärkar.

Den Första:

Sång på Ångfartyget Norrköping.

Nog långsamt tycks mig här Att wandra
kring och vara blott Hvarannan till besvär.
Deras har ingen godt. Nej! låt oss laga till
en bål! Hur sa'? Hwaba? Och sedan dricka
skål på skål! Jaha! Jaha! Den som vill
vara med vår tropp Han sätter tummen opp. ::

2. Låt se, hur många man! En två, tre,
fyra, fem, sex, sju. Det lagom vara fan.
Hvem reder bålen nu? Pro primo kolas wat-
ten opp. Hur sa'? Hwaba? Och deri stelps
en sockertopp. Jaha! Jaha! Se'n krammas
en citron, och så Man racken håller på. ::

3. Nu anbelangande, Hwad skål bör
drickas aldrasförst, Mig tycks det rättaste Först
dricka för sin törst. Se'n man i detta ånda-
mål, Hur sa'? Hwaba? Har druckit en och
annan skål, Jaha! Jaha! Då blifwer tid
att tänka på, Hwad skål bör sedan gå. ::

4. Nu som på Norrköping, (Des ena
ångbåt menar jag), Wi samlats här i ring
I ganska muntert lag; Så tycks mig saken
vara klar, Hur sa'? Hwaba? Att glaset
fattas af en hwar Jaha! Jaha! Och åt vår
ångbåts raska färd Wi ägna här en gård. ::

Symbol 4. Avsiktlig upprepning av bild
Repetition of image

5. Och som nu ofwan bäck Och under
bäck så mången dam, Rätt söt och hjertligt
täck, Förnöjt och med sitt glam, Och hvar
Östgötiska är och får, Hur sa'? Swaba? Så
tyckes mig, man gör så här: Jaha! Jaha!
Och dricker wid vår fyllda bål: Det täcka
fönets skål. ::

6. Hvad denna skål war söt! Det sma-
fabe så ljust och godt, Och läppen himmelskt
nött, Som han en kyss sig fått. Nu och en
skål man dricka bordt. Hur sa'? Swaba? För
vårskulturen i vår ort. Jaha! Jaha! Men
skålen retar ej min håg, Ty ullen står så låg. ::

7. Pass på jag ännu har En munter
skål uti reserf. Den dricker wikt en hvar,
Som äga will en skärf. För Östergötlands
Bank den är, Hur sa'? Swaba? Och alla
dem, som ha besvär, Jaha! Jaha! Att
gifwa lån och derifrån Att taga sina lån. ::

8. Är flickan utan mynt, Man kommer
ingenstads på jord, Om än så oförsynt Man
är i werk och ord. Men tyst dermed! ett fö-
remål, Hur sa'? Swaba? Min tanke ma-
nar till en skål. Jaha! Jaha! Och ämnet
är? Rät si! Rät si! Det är — jo, gifva ni! ::

9. Ack solen är wikt huld, Der hon
på blanka fästet står, Och strör ikring sitt
guld, Och fröjdar är från år. Och rosen i
sitt gröna loft, Hur sa'? Swaba? Hur ljuf-
lig i sitt blomsterdof! Jaha! Jaha! Och sko-
gens muntra sångarslägt Du drillar allt för
täck. ::

10. Men guld och doft och drill, Af hvad
slags sort och namn, Jag icke byta will E-
mot min flickas famn. Hon är wäl icke här
om bord, Hur sa'? Swaba? Men finnes
likwäl på vår jord. Jaha! Jaha! Mitt hjer-
tas gård jag henne bär. Ack! om hon wo-
re här! ::

Den Andra:

Sång på Ångfartyget Norrland.

Will ni wäl weta, hur som det går till Ja-
ra från Stockholm till polen, Så under mid-
natten, om man så will, Rika på midsom-
mars solen, Se henne stå som i Gibeon förr
Stilla i aftenens rosiga dörr, Topp så följ
med uppå Norrland dit opp! Fården är
treflig och nöjsam.

2. Treflig, ty tänk er en spegelflar sjö,
Dito en färkost, som skenar Snabbt som li-
bitkan på slintande snö, Dragen af ilande
renar. Granar och björkar i werlande glans
Glyga förbi som små elfwor i dans. Topp!
så följ med ic.

3. Munter och nöjsam är fården också.
Fullt opp af allting till taken. Tusen butel-
jer i fördäcket stå, Tusende rulla i baken. Se
uppå röken, hur lustig han går, Tyder hvad
föket i munväg förmår. Topp! så följ med ic.

4. Här, liksom förr på den stora seglats,
Moaks, i arken den wida, Äger man sållskap,
för hwilan en plats, Sångkamrat bredwid sin
sida. En pratar tof och en annan förnuft,
En ger sin strupe, i sjungande, lust. Topp!
så följ med ic.

5. Och dessa swalkande flåktar på wåg,
Böljornas lekande hwimmel, Bindens mu-
sik uti tackel och tåg, Och denna ljusblåa
himmel, Småltande hop med ett haf utan slut:
Åtting ju ropar: kom, skåda och njut! Topp!
så följ med ic.

6. Åfwen tyr har det wäl stundom med
sig Flyga så långt uppåt Qwarken. Istross
man tråffar på brusande stig, Stora som fjel-
lar på marken. Men man då ropar: ur wä-
gen med er! Bort Mussowiter! Straxt sjun-
ka de ner. Topp! så följ med ic.

7. Högst der på fjellen wår wälfända
sol Roar sig midsommartiden; Klädd så-
som Lappskä i purpurröd kjol, Halsen med
gyllene smiden. Berget det dammar och him-
len står röd, Marken omkring som en blos-
sande glöd. Topp! så följ med ic.

8. Endast en qwart står hon stilla på tå,
Wips ifrån berget hon hoppar. Dansar som
förr i det skymwälfda blå Högt öfwer fjellar-
nes toppar. Lärka och siska och talstrast på
nytt Wafna och qwittra sitt: kytterikytt.
Topp! så följ med ic.

9. Will man ock ändtligen någon profit
utaf sin resa behålla, Utan all tvekan man

fare då dit, Och man får lära sig trolle.
Kan man det riktigt, hwad tarfwas wäl mer!
Allt i wår makt då sig genast beger. Topp!
så följ med uppå Norrland dit opp! Här-
den är teflig och nöjsam.

Den Tredje:

Sång på Finska Ångfartyget Furst Menschikoff.

Hej! Godmorgon! forkiälle. Binden frist och
himlen klar. Leminkäisen taivahalle. Jag till
Stockholm far. Kultani kansa, Ma wottu
paschala. Böljorna dansa, Så swalkande
swala. Da otschin! tharascho! Pustilsja
upano. ;:

2. Wosdihatel schtschegholicha. Här
är nitton samnars djup. Rak wij moschet.
Lilla flicka, Langa mig en sup. Woi, wä-
hån malta! Jag knäpper opp wästen. Wä-
ras på Malta Mig matlade pesten. Ja
was ljublu siskati. Solowieff lastati ;:

3. Schtschetotanie. Upp med draggen!
Punatukka. Det är gjordt. Kilpistele. Hissa
flaggen! Tånd på luntan fort! Der, soita-
joita, Nu Warholm wi skåda, Ja, laula-
joita, Med blixtrar sig båda! Wid bergens
återskall Wi swara knall på knall. ;:

Den Fjerde:

Sång på Ångfartyget Gottland.

En fattig Smålänning från bygda jag drogs,
Från fluga och tösa Till Stockholm att fösa
En ordrift, som rakt ifrån Wernamo togs.
Jag gick i skinnbracka Och gråspräcklig jacka.
Tolf styfwer om dan war den kost mig bestogs
Jag körde och ropte: kom ox! kom ox!

2. Östyriga alla! en stänga och slogs.
En stupa i diket Wid stojet och skriket. En
ann' sprang för fanners långt, långt bort till
slogs. Så stinn uti kråfwen Kom den och
den Grefwen, Och åkte och skrek: utur wägen
din Jocks! Jag körde och ropte: kom ox! kom ox!

3. Om da'n brände solen. Med henne
jag drogs I syn och på ryggen. Om qwålln
stucko myggen, Och aldrig mig unnades kom-
ma till frogs Då kråtura rasta, På hån
jag mig kasta, Ur påsen min qwållsward af
hafrebröd togs. Se'n sof jag och drömde:
kom ox! kom ox!

4. Så kom jag till Stockholm att stån-
da till boks För Slagtarn den skalken I ox-
fösa balken. På wägen jag jemte kamrater-
na wogs. Då skrek i minuten: Swad kostar
den stuten? Omkring mig det höjdes ett flin
och ett for. Jag swarade bara: kom ox! kom ox!

5. Nu må i le'a weta: jag är ingen Jocks.
Bland rika Grofdorer Så stolt jag mig fö-
rer, Och skrifwer om året tolf tusen till boks.
Har stenhus och pängar, Lakejer och drän-
gar Och wagnar och ridhäst, en ypperlig for.
Ej mera jag ropar: kom ox! kom ox!

